

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015. 1Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ανάμνησις Του εν Χώναις θαύματος Του Αρχαγγέλου Μιχαήλ.

Καλοδότης μάρτυρος.

Έτος 8^{ον} Τεύχος 353

«εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ
ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου» (Ματθ. 22.11)

Η σημερινή περικοπή από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου μάς αφηγείται μία παραβολή του Χριστού, την οποία ασφαλώς έχουμε ακούσει πολλές φορές. Μάς λέει ότι η Βασιλεία του Θεού μοιάζει με βασιλέα, ο οποίος έκανε τους γάμους του γιου του και προσκάλεσε πολλούς, οι οποίοι ωστόσο αμέλησαν και αδιαφόρησαν. Κάποιοι μάλιστα έδεσαν και σκότωσαν τους αγγελιοφόρους, και για τον λόγο αυτό ο βασιλιάς εκείνος έστειλε στρατό και τούς κατέστρεψε μαζί με την πόλη τους. Έστειλε πάλι τους υπηρέτες του και κάλεσε στους γάμους όλους όσους βρήκαν στους δρόμους και στις πλατείες, πονηρούς και αγαθούς, και γέμισε το τραπέζι. Όταν μπήκε ο βασιλιάς, είδε κάποιον άνθρωπο που δεν φορούσε ένδυμα γάμου και τον ρώτησε «φίλε, πώς ήλθες έτσι ντυμένος;». Εκείνος αποστομώθηκε. Τότε ο βασιλιάς διέταξε τους διακόνους του και έδεσαν τον άνθρωπο εκείνο και τον έβγαλαν έξω, στο σκοτάδι που κάνει τα δόντια να τρίζουν. Η παραβολή κλείνει με τη φράση «διότι πολλοί μεν είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί».

Συνήθως, όταν ακούμε ετούτη την παραβολή, νομίζουμε ότι η περίπτωση του μη έχοντος ένδυμα γάμου δεν αφορά σε εμάς, επειδή είμαστε πιστοί χριστιανοί, βαπτισμένοι στο όνομα της Αγίας Τριάδος, και αγωνιζόμαστε να ζούμε καταπώς λέει το Ευαγγέλιο. Η πεποίθηση αυτή αποτελεί πλάνη του πονηρού, και μοιάζει με τη στάση του Φαρισαίου που πήγε να προσευχηθεί στο ναό, απαριθμώντας τις αρετές του. Δεν αρκεί ότι κληθήκαμε από τον Κύριο, δεν αρκεί ότι αποδεχθήκαμε την κλήση και με το βάπτισμα συνταχθήκαμε με τον Χριστό, γιατί ανά πάσα στιγμή κινδυνεύουμε να διαρρήξουμε το λευκό χιτώνα του βαπτίσματος, θέτοντας έτσι τον εαυτό μας στην κατάσταση του αναπολόγητου καλεσμένου. Μάς κάλεσε όλους ο Θεός, δίκαιους και πονηρούς, να αποθέσουμε κάθε κακία και αμαρτία και να ενδυθούμε το ένδυμα του γάμου, όχι για να επιστρέψουμε σε αυτή. Γι αυτό και ο απόστολος Παύλος θα πει: «παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν

ἀγάπη, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφεσ. Δ' 1-3). Χρειάζεται δηλαδή να ἔχουμε ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία, ἀγάπη, και ἐνότητα μεταξύ μας.

Ἄς προσέξουμε, λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὅσοι ἔχουμε λάβει τὸ ὄνομα τῆς πίστεως και ἀξιωθήκαμε να ὀνομαζόμαστε λαός του Χριστοῦ, ὥστε να μη ἀθετήσουμε τὴν κλήση μας μήτε να καταλερώσουμε τὴν πίστη μας με ἄτοπα ἔργα. Δεν ἀρκεῖ μόνο να λέγεται ὅτι κάποιος εἶναι πιστός, ἀλλὰ ἄς κάνουμε ἔμπρακτα φανερὴ τὴν πίστη μας. Ἄς θυμηθοῦμε τὴν ἀποταγή και τὴν σύνταξη που συνέβη κατὰ τὸ Βάπτισμα. Ἀποκηρύξαμε τὸν διάβολο, και τὸς ἀγγέλους αὐτοῦ, και ὅλη τὴ λατρεία αὐτοῦ. Ἄς τηρήσουμε τὴν ἀπόταξη και ἄς μη ἐπιστρέψουμε σαν τὸν σκύλο στον ἴδιο του τον ἐμετό. Ἔργα του διαβόλου εἶναι μοιχεῖες, πορνείες, ἀκαθαρσίες, φθόνος, ἐρίδες, φιλονικίες, ὑποκρισίες, κουτσομπολιά, εἰρωνίες, θυμοί, μνησικακίες, κατακρίσεις, βλασφημίες, ἐπικλήσεις «πνευμάτων», φλυαρίες. Και τα σημάδια τῆς ἀπιστίας εἶναι ἀσπλαγχνία, προσκόλλησις, ἀντιπάθειες, φιληδονίες, τσιγκουνιές, καλλωπισμοί, μέθες. Και ἡ πομπή του διαβόλου εἶναι οἱ ὑπερηφάνειες, κενοδοξίες, ἐγωισμός, ἔπαρση, τύφλωση, ἐπίδειξη, καλλωπισμός του σώματος. Ἀφοῦ ἀπαρνηθοῦμε τὴν κοινωνία με ὅλα αὐτὰ, ἄς ζηλέψουμε τὴς ἀντίθετες ἀπὸ αὐτὰ ἀρετές ὅπως ἔχουμε συνταχθεῖ με τὸν Χριστό: ἀγνεία, σωφροσύνη, πτωχεία, ὑπομονή, εἰρήνη, ἀγάπη, συμπάθεια, ἐλεημοσύνη, αὐτὰ στα ὁποῖα κατοικοῦν οἱ ευφραϊνόμενοι. Ἄν τηροῦμε τα παραπάνω, τότε θα εἴμαστε ὄχι ἀπλὰ κλητοὶ ἀλλὰ και ἐκλεκτοὶ, δηλαδή καλλωπισμένοι με τὸ ἔνδυμα των ἀρετῶν, τὸ ὁποῖο μᾶς καθιστᾶ ευπρόσδεκτους στο δείπνο τῆς Βασιλείας των Οὐρανῶν.

Ἄς προσέξουμε μάλιστα και τὸ ἐξῆς: τὸ δείπνο αὐτὸ δεν ἀναφέρεται μόνο στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστοῦ· εἶναι ἡ Θεῖα Ευχαριστία, στην ὁποῖα καλοῦμαστε ὅλοι να συμμετέχουμε ἀξίως. Τὸ ἐξηγεῖ αὐτὸ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος λέει ὅτι ἡ ἐρώτησις του Βασιλιά ἀπευθύνεται τῶρα προς ὅλους ἐμᾶς, που στεκόμαστε ἐνώπιον του Μυστηρίου τῆς Θεῖας Ευχαριστίας με ἀναισχυντία και ἰταμότητα, χωρίς δηλαδή να μεταλαμβάνουμε τὸ σῶμα και τὸ αἷμα του Χριστοῦ. Ἐάν κάποιος προσκληθεῖ σε συνεστίαση και νίψει τα χέρια του και καθίσει ἀλλὰ μετὰ δεν συμμετέχει, δεν ὑβρίζει ἐκεῖνον που τὸν κάλεσε; Ὁμοίως και ἐσύ, ἤλθες, ἐπαλλες τὸς ὕμνους, δεν ἀναχώρησες μαζί με τὸς μετανοοῦντες και δεν μετέχεις τῆς τραπέζης; - Εἶμαι ἀνάξιος, θα πεις. Γι αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ ὄχι να μη προσέρχεσθε στη Θεῖα Λειτουργία ἀλλὰ να καταστήσετε τὸν εαυτὸ σας ἀξιο και τῆς προσελεύσεως και τῆς Θεῖας Μεταλήψεως. Μᾶς κάλεσε στους οὐρανούς και στην τράπεζα του βασιλέως του μεγάλου και θαυμαστοῦ, και ἐμεῖς δεν θα σπεύσουμε οὔτε θα ἐπιμεληθοῦμε τὸν εαυτὸ μας; τότε ποια ἐλπίδα σωτηρίας ἔχουμε; Ἄς μη ἐπικαλούμαστε ἀσθένεια ἢ τὴν ἀνθρώπινη φύση μας, γιατί ἀνάξιος μᾶς καθιστᾶ μόνο ἡ ραθυμία. Αὐτὰ για ἐμᾶς ἔχουν εἰπωθεῖ. Ὁ δε Κύριος, ὁ ὁποῖος δίνει τὸ πνεῦμα τῆς κατανύξεως, ἄς δώσει κατάνυξη και συναίσθησις στις καρδιές μας, ὥστε να παρευρισκόμαστε μετὰ παρρησίας και ἀκατακρίτως ἐνώπιόν του και να ἀξιωθοῦμε τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας.

Λόγος Αγίου Λουκά εις το Γενέθλιον της
Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου
Αγίου Λουκά αρχιεπισκόπου Κριμαίας

Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων, εκατομμύρια και δισεκατομμύρια άνθρωποι, είναι άνθρωποι κοινοί, τους οποίους η Άγία Γραφή ονομάζει «λαόν της γης» (Δ' Βασ. 15, 5). Γιατί τους ονομάζει έτσι; Γιατί αυτοί μοιάζουν με γκριζο χορτάρι ή με χαμόκλαδα. Δεν έχουν στη ζωή τους κάποιους ανώτερους σκοπούς και επιδιώξεις, ο νους τους είναι πολύ επιπόλαιος και ασχολείται μόνο με τις βιοτικές μέριμνες, τα γήινα αγαθά και τα καθημερινά προβλήματα. Άλλα όπως στους λόφους και στα βουνά, πού είναι σκεπασμένα με χόρτα και χαμόκλαδα, φυτρώνουν κάπου κάπου μεγάλοι κέδροι και τεράστιες βελανιδιές, έτσι και μεταξύ του λάου της γης αναδεικνύει Κύριος ο Θεός κάποιους ανθρώπους πολύ μεγάλους, οι όποιοι έχουν υψηλή διάνοια, σκέψη πολύ βαθιά και ο λόγος τους έχει μεγάλη δύναμη. Έχουν θέληση πολύ ισχυρή και κατέχουν όλη την επιστημονική γνώση. Τέτοιοι άνθρωποι δημιουργούν μία νέα πιο τέλεια ζωή και αλλάζουν τις σχέσεις μεταξύ των κρατών και των λαών.

Αυτό βέβαια είναι πολύ σημαντικό, αλλά ασύγκριτα πιο σημαντικές είναι εκείνες οι ριζικές αλλαγές, τις όποιες πραγματοποιεί ο Θεός μέσω των πιο μεγάλων ανθρώπων, μέσω των μεγάλων ασκητών της ευσέβειας και της δικαιοσύνης, μέσω των μεγάλων ιεραρχών, των θαυματουργών και των οσίων. Στα έργα των μεγάλων φιλοσόφων υπάρχουν πολλές αντιφάσεις και συχνά οι άνθρωποι, οι όποιοι νομίζουν ότι μπορούν σε αυτούς να βρουν απάντηση σε μία παμπάλαια ερώτηση: «τι είναι η αλήθεια», απογοητεύονται. Η ιστορία της επιστήμης γνωρίζει πολλές περιπτώσεις όταν οι επιστημονικές θεωρίες, οι όποιες θεωρούνταν ασάλευτες, έχαναν τη σπουδαιότητα τους μπροστά στα νέα επιτεύγματα της επιστήμης.

Άλλα εντελώς διαφορετικά είναι τα πράγματα στην περιοχή του πνεύματος, στην περιοχή της ανώτατης θεολογικής γνώσης. Εκεί όλα είναι απαρασάλευτα και αιώνια. Πριν λίγο καιρό γιορτάζαμε την ημέρα του μαρτυρικού θανάτου του Προδρόμου και Βαπτιστού του Κυρίου Ιωάννου, για τον όποιο ο Κύριος μας ο Ιησούς Χριστός είπε, ότι μεταξύ των γεννηθέντων από τις γυναίκες δεν εμφανίστηκε μεγαλύτερος από αυτόν. “Έτσι ο Κύριος τον τοποθέτησε πιο πάνω από όλους τους σπουδαίους επιστήμονες, τους φιλοσόφους και τους καλλιτέχνες. Αυτόν, πού υπήρχε σε μέγιστο βαθμό φορέας του Αγίου Πνεύματος και διάκονος της ανώτατης αλήθειας, τον ανέδειξε ενώπιον όλης της ανθρωπότητας ως τον πιο άξιο άνθρωπο.

Πριν λίγο καιρό, την ημέρα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, σας έλεγα για το γεγονός ότι ο Κύριος και ο Θεός μας ο Ιησούς Χριστός τοποθέτησε τον Πρόδρομο Του πάνω από όλους τους γεννηθέντας από τις γυναίκες, δεν άφορα την Υπεραγία Παρθένο Μαρία, επειδή αυτή βρίσκεται πάνω ακόμα και από τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ.

“Αν την γενέθλια ημέρα των μεγάλων ανθρώπων την τιμούμε και την γιορτάζουμε με πολύ σεβασμό, τότε με ποια χαρά πρέπει να πανηγυρίζουμε

σήμερα, τιμώντας την γενέθλια ήμερα Εκείνης, από την οποία έλαμψε ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ο Κύριος και Θεός μας ο Ιησούς Χριστός, ο Όποιος από αυτή έλαβε την ανθρώπινη σάρκα. Στο απολυτίκιο της μεγάλης αυτής γιορτής ακούμε τα θαυμάσια λόγια: «Ή Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν εμήνυσε πάση τη οικουμένη...». Για όλη την οικουμένη, όχι μόνο για το ανθρώπινο γένος, άλλα και για τον κόσμο τον άορατο, για τον κόσμο των αγγέλων έλαμψε σήμερα ή μεγάλη χαρά. Πάνω, λοιπόν, από όλους τους μεγάλους ανθρώπους, πάνω ακόμα και από τον Ιωάννη τον Πρόδρομο, πάνω από τους Αρχαγγέλους και τους Αγγέλους τοποθέτησε Κύριος ο Θεός την Υπεραγία “Αχραντο Παρθένο Μαρία. Και βεβαίως δικαίως της έδωσε αυτή την θέση, επειδή σ3 αυτήν εσκήνωσε το “Άγιο Πνεύμα, για να γίνει αυτή γήινη Μητέρα του Προαιώνιου Υιού του Θεού, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Το Πανάγιο Πνεύμα του Θεού έκανε την καρδιά της Μαρίας σε ασύγκριτο βαθμό πιο καθαρή από την καρδιά όλων των ανθρώπων. Την καθαρότητα της καρδιάς την θεωρεί ο Κύριος μας ο Ιησούς Χριστός το πιο σημαντικό από όλα τα άλλα, γ15 αυτό και είπε στους μακαρισμούς: «μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται» (Ματθ. 5, 8). Ή αδιάλειπτη κοινωνία με τον Θεό, ή θεωρία του προσώπου Του είναι ή μεγαλύτερη ανταμοιβή, πού ο Κύριος Ιησούς Χριστός υπόσχεται σ5 αυτούς πού τηρούν τις εννέα αυτές εντολές, πού τις ονομάζουμε μακαρισμούς. “Ας θυμηθούμε τί λέει ο Σωτήρας μας για την ανθρώπινη καρδιά. Ό λόγος Του μας εξηγεί γιατί Αυτός εκτιμά τόσο πολύ την καθαρότητα της καρδιάς. Είπε ο Κύριος: «Έσωθεν γάρ εκ της καρδιάς των ανθρώπων οι διαλογισμοί οι κακοί εκπορεύονται, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαί, δόλος, ασέλγεια, οφθαλμός πονηρός, βλασφημία, ύπερηφανία, αφροσύνη- πάντα ταύτα τά πονηρά έσωθεν εκπορεύεται και κοινοί τον ανθρώπων» (Μκ. 7, 21-23). “Αν έτσι είναι τα πράγματα και αν, σύμφωνα με το λόγο του Χριστού, οι ρίζες του κακού βρίσκονται στην ανθρώπινη καρδιά, τότε σίγουρα από την ίδια την καρδιά εκπορεύονται και όλοι οι καλοί και καθαροί λογισμοί και πράξεις. Επειδή ή καρδιά είναι το κέντρο της αγάπης και ή αγάπη είναι πλήρωμα όλου του νόμου.

Ή καρδιά της Υπεραγίας και Άχραντου Παρθένου Μαρίας σκορπούσε το φως της εξαιρετικής καθαρότητας και αγάπης όχι μόνο στον γήινο κόσμο. Ή ήμερα της λαμπροφόρου γεννήσεως της «χαράν εμήνυσε πάση τη οικουμένη», σε όλο τον κόσμο των ασωμάτων δυνάμεων. Να φυλάμε και εμείς, αδελφοί μου και αδελφές, στις καρδιές μας τη χαρά της λαμπροφόρας και μακάριας ήμέρας της γεννήσεως της. “Ας προσπαθήσουμε με όλες τις δυνάμεις μας να κρατάμε πάντοτε την καρδιά μας καθαρή, για να είμαστε άξιοι της αγάπης της Παναγίας, ή όποια πάντα πρεσβεύει για μας ενώπιον του Υιού της του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον Όποιο, μαζί με τον “Αναρχο Πατέρα και το Πανάγιο Πνεύμα, ανήκει δόξα, τιμή και προσκύνηση εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.